

۳ - تمنی موت و قرار دادن خود در معرض هلاک جائز نیست^۱

و نیز در لوحی خطاب به آقا جمال بروجردی در جواب خواهشش یکی از سه امر یا خروج از این عالم یا رجوع به عکا یا تبدیل ذلت است. **قوله الرفع الامنع**: ای اسم من الیوم یوم نصرت است و نفسی الحق جمیع حقائق عالین و ارواح مقربین که طائف حول اند مسئلت نموده که بفیض ظاهریه هیکیه انسانیه ظاهر شوند و در ظاهر ظاهر بنصرت امر الله قیام نمایند از برای احدی سزاوار نیست که طلب خروج از این عالم در ایام ظهور مالک قدم نماید بلکه باید فی کل الاحیان ناظراً الی افق الرحمن از خدا بخواهد که خدمتی ازو درین امر ابداع امنع ظاهر شود ولو بذکر کلمة از کلمات او باشد انّ هذا لفضلٌ عظیمٌ و خیرٌ عظیمٌ و امرٌ عظیمٌ.

و در لوحی دیگر . قوله الاعز الاعلی: در ذکر جناب حیدر قبل علی علیه بهاء الله قد قبلناه فضلاً من لدنا و اقمصناه قمیص الفضل و العناية الذی استضاء به الجنان كلها ان ربک لهو الغفور الرحیم ولكن این مقام ختم باو شد و من یرتکب بعده لا ینکره الله انه لهو الحاکم علی ما یرید اینگونه امور فی الحقیقة مرضی نبوده و نیست و همچنین عده معدودات از قبل بدست خود جان در سبیل محبوب امکان ایثار نمودند و مقامات هر یک در الواح نازل شده طوبی لسلطان الشهداء الذی قذی نفسه فی العراق و لامثاله فی دیار آخری قد ظهر فی هذا الظهور ما لا ظهر من قبل ان ربک لهو الجذاب المحرک النقاد المقتدر الفیاض العلیم الحکیم ولكن بعد از شهادت فخر الشهداء الذی سمی بالبدیع فی ملکوت الاسماء کل بحفظ نفس خود مأمورند که شاید خدمتی از نفوس در امر حق ظاهر شود هذا ما اردناه لهم لیس لاحد ان يتجاوز من حدوده ان اوامر الناس لما جرى من قلبي الاعلی فی هذا المقام ليعرفنّ و یكونن من العاملين .

¹ در یکی از آثار مبارکه است فی معنی قوله تعالی: "فی ذکر السدس و سدس السدس هذا ما نزل فی الجواب انا اردنا بذلك مقادیر الاخلاط فی الابدان المعتدلة علی مذهب القوم فاعلم انّ البلغم سدس الدمّ و الصّفراء سدس البلغم هذا معنی ما ذکرنا و السّوداء ثلثه ارباع الصّفراء و لنا بیان آخر ان ربک لهو العلیم الخیر .

و از احادیث اسلامیة است: و من قنع فقد اختار الغنی علی الذلّ و الراحة علی التعب الصنعة کنز لا ینفد عزّ من قنع ذلّ من طمع المؤمن یأکل فی معاء واحده و الکافر یأکل فی سبعة امعاء اطول لكم جشاء فی الدنيا اطول لكم جوعاً یوم القیامة و فی حدیث علی ع من اراد البقاء و لا یبقا قلبیباکر بالغذاء و لیجود الهواء و لیخفف الرداء و لیقلّ مجامعة النساء و قیل و ما خفة الرداء قال قلة الدین " (مجمع البحرین)

عن ابی هریره رضی الله عنه عن النبی صلی الله علیه و سلّم قال من تردی من جبل (سقط والمراد اسقط نفسه) فقتل نفسه فهو فی نار جهنم یتردی فیها خالداً مخلداً فیها ابدأ و من تجسّی سمأ (تجرع و شرب) فقتل نفسه فسّمه فی یدیه يتجسّأ فی نار جهنم خالداً مخلداً فیها ابدأ و من قتل نفسه بحدیة فحدیته فی یدیه یحسّأ بها (یطعن) فی بطنه فی نار جهنم خالداً مخلداً فیها ابدأ. (کتاب الادب النبوی)

و در لوح رئیس در حق آقاسید اسمعیل ذبیح زواره و غیره قوله جل و عز : ولو ظهر منهم ما لا اذن الله لهم ولكن عفا عنهم فضلاً من عنده انه هو الغفور الرحيم اخذهم جذب الجبار بحيث اخذ عن كفهم زمام الاختيار الى ان عرجوا الى مقام المكاشفة و الحضور بين يدي الله العزيز العليم .

و از حضرت عبدالهءاء در خطاب به آقا میرزا احمد یزدی در بمبئی است . قوله العزيز : اما مسأله تعدی بصعود ازین عالم محض نجات از ما لا یطاق ابدأ جائز نه انسان باید تحمل هر مشقت و بلا نماید و صابر و شاکر باشد .